

عنوان مقاله:

بررسی تأثیر پیش تیمارهای قارچ و باکتری بر بنیه بذر و خصوصیات دارویی شنبلیله (*Trigonella foenum-graecum*)
(L) تحت تنش شوری طبیعی (نمک دریاچه قم)

محل انتشار:

سومین همایش ملی گیاهان دارویی و کشاورزی پایدار (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

راضیه صارمی - دانشجوی کارشناسی ارشد تکنولوژی بذر، گروه زراعت دانشکده کشاورزی، دانشگاه شاهد

حشمت امیدی - استادیار، دانشکده کشاورزی، دانشگاه شاهد، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

شوری خاک با آب یکی از تنش های مهم و خاص مناطق خشک و نیمه خشک است که می تواند تولید محصول را به شدت محدود کند. شنبلیله یک گیاه دارویی معطر یکساله و متعلق به تیره Leguminosae است. این آزمایش به منظور ارزیابی اثرات پرایمینگ بر جوانه زنی بذر شنبلیله در شرایط تنش شوری اجرا گردید. آزمایش به صورت فاکتوریل و در قالب طرح کاملاً تصادفی در 3 تکرار در آزمایشگاه تکنولوژی بذر دانشکده کشاورزی دانشگاه شاهد انجام گرفت. فاکتورهای آزمایش شامل چهار سطح تنش شوری (صفر، 2/5، 5 و 7/5 دسی زیمنس برمتر) و چهار سطح بذور پرایم شده با قارچ (مایکوریز آرباسکولار)، باکتری (سودوموناس)، ترکیب باکتری و قارچ هر یک به مدت 15 دقیقه و سطح بدون پرایم بود. سطوح تنش شوری با استفاده از نمک طبیعی دریاچه قم ایجاد شد. بذور شنبلیله در مرحله اول پس از تیمار شدن، به مدت دوهفته در معرض تنش شوری قرار گرفتند. نتایج نشان داد که اثر تیمار پرایمینگ بر صفات مورد ارزیابی ($p \leq 0.01$) معنی دار است. مقایسه میانگین نشان داد در بین پیش تیمارها، بیشترین اثر مثبت را تیمار قارچ بر جوانه زنی، تعداد گیاهچه نرمال و ضریب جوانه زنی داشت. به عبارتی این بذور در کمترین زمان، بیشترین درصد جوانه زنی را داشتند. در بین سطوح شوری، شوری 2/5 دسی زیمنس بیشترین اثر را بر ضریب جوانه زنی (شکل 1) و طول گیاهچه داشت. به طور کلی استفاده از پیش تیمار قارچ جهت حصول بالاترین ویژگی های جوانه زنی توصیه می شود.

کلمات کلیدی:

قارچ، ضریب جوانه زنی، تنش شوری، جوانه زنی، شنبلیله

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/416496>

